U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **L. Z.,** zastoupena JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2020, č. j. 2 Az 37/2017 – 28,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Marošovi Matiaškovi, LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 8228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Dne 20. 2. 2020 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2020, č. j. 2 Az 37/2017 – 28, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2017, č. j. OAM-543/ZA-ZA04-ZA17-PD1-2014, jímž nebyla stěžovatelce podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), prodloužena doplňková ochrana.

[2] Dne 10. 12. 2021 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno sdělení žalovaného, podle něhož se stěžovatelka prohlášením ze dne 6. 12. 2021 na základě § 18 písm. c) zákona o azylu vzdala doplňkové ochrany. Nejvyšší správní soud se vzhledem ke zřejmé návaznosti prohlášení na předmět řízení o kasační stížnosti přípisem ze dne 14. 12. 2021, č. j. 5 Azs 58/2020 – 52, stěžovatelky dotázal, zda trvá na podané kasační stížnosti. Na uvedený přípis reagovala stěžovatelka podáním ze dne 20. 12. 2021, v němž prostřednictvím svého právního zástupce Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že kasační stížnost bere v celém rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svoji kasační stížnost zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[4] Dle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[5] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. hradí zástupci stěžovatelky, který byl soudem ustanoven k ochraně jejích práv, hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Zástupce stěžovatelky, advokát JUDr. Maroš Matiaško, LL.M., byl stěžovatelce ustanoven usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2020, č. j. 5 Azs 58/2020 – 22. Soud zástupci přiznal odměnu za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, doplnění kasační stížnosti) ve výši 6200 Kč a dále paušální náhradu hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč za dva úkony právní služby v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 6800 Kč. Zpětvzetí kasační stížnosti nelze považovat za plnohodnotný úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Zástupce stěžovatelky doložil, že je plátcem DPH, přiznaná částka se proto zvyšuje o tuto daň na celkových 8228 Kč a bude zástupci stěžovatelky vyplacena ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 6. ledna 2022

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu